lbs
CLASSICAL
ÆTERNUM
CÁNOVAS · MIGÓ
OLIU · GUINOVART
TEMPUS TRIO

Æternum es un gesto hacia el tiempo; este nombre, que en latín significa "eterno", refleja la esencia de nuestro proyecto: la idea de que la música, aunque efímera en su nacimiento, puede seguir resonando mucho más allá de su propio presente.

Nuestro primer álbum reúne obras de Helena Cánovas, Marc Migó, Miquel Oliu y Albert Guinovart, compuestas y dedicadas al Tempus Trio. La diversidad de sus miradas construye un retrato vivo de nuestra contemporaneidad.

Con Æternum ponemos en valor la fuerza y la vigencia de la música actual y expresamos nuestra convicción de que la creación contemporánea puede dialogar con la tradición, tejiendo un hilo sonoro que conserva su intensidad y sensibilidad. Este proyecto es también un agradecimiento a todas las personas que han confiado en nosotros y han hecho posible que estas obras cobren vida.

Tempus Trio

tanta llunyania no ha estat un error

Noviembre, noche

(...)

Hoy es una noche de lluvia.
Podemos atravesarla en dos distintas
claridades sin luz,
decir, tocando el gélido borde de un vaso,
que tanta lejanía no ha sido un error
si, secretamente, ha ceñido y ha desatado
todo deseo irreal.

Noches de Paz Occidental, Antonella Anedda, Traducción al catalán de Nora Albert. XVIII Premio Jordi Domènech de Traducción de Poesía, Ed. Jardins de Samarcanda #108. Traducción al castellano realizada por Tempus Trio a partir de la versión catalana.

Buscar el rayo de luz que sale de entre las nubes, atrapar al vuelo la hoja que cae del árbol, observar el movimiento de un péndulo, hundir el pie en la arena y ver cómo las olas desdibujan su huella, intentar encontrar un grillo que canta solo en medio de los matorrales. Todos estos estados son estados de espera, donde el "no hacer nada" juega un papel muy importante, a la vez que se convierte en un estado de búsqueda, donde la expectativa o los sueños desempeñan un papel muy importante.

Tomando el título de un verso de *Noviembre, noche* de Antonella Anedda en la traducción al catalán de Nora Albert, la obra *tanta llunyania no ha estat un error* describe diferentes situaciones en las que los tres intérpretes miran, esperan, se buscan, se tocan, pero quizás no se encuentran. La obra no tiene una narración única o clara: explora distintos momentos centrados en cómo interactúan entre sí los tres intérpretes.

Está escrita en un solo movimiento, aunque trabaja la fragmentación formal: durante la obra descubrimos sonoridades y momentos que, prácticamente siempre, aparecen sin repetirse, como si fueran estados únicos. Estos estados a veces surgen por sorpresa, otras veces son el resultado de un proceso más largo, o la respuesta a un acontecimiento anterior.

La obra está rodeada de sonoridades y armonías nostálgicas, distantes, que crean atmósferas y estados de reposo o de espera. A menudo el tratamiento de la armonía tiende a la reducción: los intervalos se repiten, los acordes regresan, aunque siempre desde un lugar distinto o con otra articulación. Estos colores invernales, de recogimiento, se transforman sin avisar en texturas brillantes, de colores más vivos. Esta espera puede dar resultados que no siempre podíamos prever.

He buscado en esta obra ese estado o sensación que todos conocemos en la vida: la de observar de lejos algo con el anhelo de que llegue, en vez de ir a buscarlo rápidamente. Invita a dejarse llevar por un recorrido desconocido y disfrutar de los espacios por los que nos conduce.

Helena Cánovas

Obra encargada por Tempus Trio en 2024. Estreno mundial en el Auditorio "El Círculo" de Burgos en Octubre de 2026.

GEM(S)TONE

Cuando el Tempus Trio me encargó una nueva obra, sentí enseguida que era una oportunidad excepcional para rendir homenaje al profundo interés de mi madre por las piedras preciosas. Gemóloga de profesión, ella me ha transmitido una fascinación por las gemas a lo largo de toda mi vida; yo, aunque familiarizado con ese mundo, no tengo una formación teórica ni científica formal. Por eso, mi aproximación ha sido totalmente intuitiva, guiada por mis percepciones musicales y por las

connotaciones simbólicas y esotéricas que estas piedras evocan.

En *GEM(S)TONE*, la narrativa musical se estructura a partir de tres gemas muy distintas, explorando no sus propiedades físicas, sino su esencia simbólica y emotiva. Aparecen en este orden: *Ònix*, protector oscuro y místico; *Rubí*, símbolo de nobleza y pasión romántica; *y Diamant*, luz fulgurante que irradia intensidad y brillo. Los movimientos fluyen sin pausa, construyendo un viaje que transita desde el registro grave hasta el hiperagudo; desde la falta de contornos hasta la definición más precisa; desde la quietud meditativa hasta explosiones de fuegos artificiales sonoros. Esta progresión manifiesta la musicalidad exquisita y la técnica impecable del Tempus Trio.

Con esta obra he querido capturar no solo el carácter de cada gema, sino también el modo en que esas esencias pueden transformarse en paisajes sonoros, tejiendo un viaje musical armónicamente unificado dentro de su diversidad, como un collar imaginario donde una piedra de ónice, un rubí y un diamante se relacionan y dialogan a través del tiempo y del sonido.

Marc Migó

Obra encargada por Tempus Trio en 2022. Estreno mundial en el Auditorio de la Fundación Juan March de Madrid el 5 de marzo de 2023.

Un simple aleteig...

La figura de la mariposa –con su ligereza, su aleteo ágil y vivo, su variedad de colores– ha sido la fuente de inspiración para la composición de este trío para violín, violonchelo y piano. La abundancia de armónicos naturales en la cuerda y un movimiento de oscilación entre dos notas en forma de *trémolo o trino* impregnan toda la obra, evocando ese aleteo ingrávido y buscando una sonoridad de textura más clara, transparente, donde prevalece el trabajo tímbrico.

El conocido proverbio oriental "el simple aleteo de una mariposa puede sentirse al otro lado del mundo en forma de huracán" ha sido el punto de partida de este trío, que se articula en tres movimientos relativamente breves. El primero, *Un simple aleteig...*, corresponde a la presentación del proverbio; de carácter más descriptivo, quiere reflejar ese inicio inocente del aleteo de la mariposa que, poco a poco, se va transformando hasta alcanzar el punto culminante con

la representación de la fuerza y el sentido circular de un pequeño huracán. Este movimiento sirve de puerta de entrada a las dos "resonancias" posteriores.

La primera, *Ressonància I*, corresponde al sentimiento de cierta tristeza serena, de disculpa, por el dolor que cada uno –y el mundo– puede causar o causa, sin quererlo y sin ser consciente de ello. Con un tratamiento melódico basado en la oscilación entre dos notas y en el cromatismo descendente, pretende ser el movimiento más expresivo y reflexivo. La segunda, *Ressonància II*, alude a la idea de que todo está conectado, a una cierta conciencia del "todo que todo lo conecta", que hace posible actuar de forma más armónica con todo lo que nos rodea, y una identificación con la mariposa de esencia en esencia. Quiere ser un movimiento menos discursivo, más contemplativo, sereno, en busca de una mayor simplicidad. Está construido a partir de un pequeño elemento rítmico, en forma de latido interno, latente a lo largo del movimiento, donde los tres instrumentos se unen en el motivo de oscilación que aquí adquiere un carácter de cierta inocencia.

En la preparación de los materiales para la composición de esta obra, se partió de "hallazgos" de varios compositores, teniendo especialmente presente la obra de Kaija Saariaho. La coincidencia en el tiempo de este trabajo con su fallecimiento, y mi admiración por su obra *Sept papillons*, me impulsaron a escribir este trío en su memoria, como humilde homenaje.

Un simple aleteig… está dedicado al Tempus Trio, agradeciendo su interés, su trabajo minucioso, su entusiasmo y los momentos compartidos.

Miquel Oliu

Obra dedicada a Tempus Trio en 2023. Estreno mundial en el Auditorio de Sant Josep de Moià el 23 de noviembre de 2024.

Trio Celebration

La composición de este trío fue un encargo del Tempus Trio para celebrar su quinto aniversario como conjunto de cámara. El hecho de que la petición viniera de los mismos músicos que iban a estrenarla fue, naturalmente, motivo de gran emoción y gratitud para mí; además, era mi primer

intento de escribir una obra de cámara para piano, violín y violonchelo. Habiendo tocado en diversas ocasiones con los miembros del grupo y sintiendo una gran admiración por su arte, la composición fue totalmente hecha a medida para su lucimiento en expresividad y virtuosismo.

El trío se compone de cuatro movimientos, a imagen de los tríos románticos, con una extensión considerable. Yo mismo, como pianista, he interpretado los tríos más emblemáticos del repertorio (Mozart, Beethoven, y especialmente los dos de Schubert, Mendelssohn, Tchaikovsky, etc.), y es de ese periodo musical de donde he bebido.

El primer movimiento es una variante de la forma sonata. Tiene como subtítulo *Nits a Moià*, una villa catalana con mucha tradición musical y con la cual tenemos una vinculación especial. A pesar de su estructura musical, he intentado plasmar el ambiente nocturno, aunque hay episodios más románticos y otros más movidos y rítmicos.

El segundo movimiento podría definirse como un *Scherzo*, con una parte principal rítmica, con cambios de compás y alegre, que contiene dos episodios muy diferentes: un vals nostálgico y otro momento más misterioso y contemplativo.

El tercer movimiento es un *Adagio* bastante extenso, donde combino diferentes temas con una célula dodecafónica que comienza en el piano y va reapareciendo de forma recurrente. En uno de los temas melódicos, tomo una fórmula de acompañamiento del movimiento lento del segundo trío de Schubert, a modo de homenaje. Los desarrollos de los distintos temas concluyen en un final misterioso.

El cuarto y último movimiento lo he titulado *A tribute to Purcell* porque, a partir de la música de su conocida *The Cold Song* (de su ópera *King Arthur*), expongo al piano el tema a nivel armónico y construyo unas variaciones libres. Un vals y un galope final permiten mostrar el gran virtuosismo de estos músicos extraordinarios que han querido encargarme e interpretar la obra.

Albert Guinovart

Obra encargada por Tempus Trio en 2025. Estreno mundial en el Auditorio de Terrassa el 9 de marzo de 2025.

Æternum és un gest cap al temps; aquest nom, que en llatí vol dir "etern", reflecteix l'essència del nostre projecte: la idea que la música, tot i ésser efímera en el seu naixement, pot continuar ressonant molt més enllà del seu present.

El nostre primer treball discogràfic reuneix obres d'Helena Cánovas, Marc Migó, Miquel Oliu i Albert Guinovart, que han estat creades i dedicades al Tempus Trio. La diversitat de les seves mirades construeix una imatge viva de la nostra contemporaneïtat.

Amb Æternum, posem en valor la força i la vigència de la música d'avui i expressem la nostra convicció que la creació contemporània pot dialogar amb la tradició, teixint un fil sonor que manté la seva intensitat i sensibilitat. Aquest projecte vol ser també un agraïment a tots aquells que han confiat en nosaltres i han fet possible que aquestes obres prenguin vida.

Tempus Trio

tanta llunyania no ha estat un error

Novembre, nit
(...)
Avui, és una nit de pluja.
La podem travessar en dues diferents clarors
sense llum,
dir, tocant la gèlida vora d'un got,
que tanta llunyania no ha estat un error
si, secretament, ha cenyit i ha desfermat
tot irreal desig.

Nits de Pau Occidental, Antonella Anedda, Traducció de Nora Albert. XVIII Premi Jordi Domènech de Traducció de Poesia, Ed. Jardins de Samarcanda #108

Buscar el raig de llum que surt d'entre els núvols, atrapar al vol la fulla que cau de l'arbre, observar el moviment d'un pèndol, enfonsar el peu a la sorra i veure com les onades desdibuixen la petjada, intentar trobar un grill que canta sol enmig dels matolls. Tots aquests estats són estats d'espera, on el "no fer res" juga un paper molt important, però també esdevé un estat de recerca, on l'expectativa o el somni juguen un paper molt important.

Prenent el títol d'un vers de *Novembre, nit* d'Antonella Anedda en la traducció de Nora

Albert, l'obra *tanta llunyania no ha estat un error* descriu diferents situacions en què els tres intèrprets miren, esperen, es busquen, toquen però potser no es troben. L'obra no té una narració única o clara: explora diferents moments centrats en com interactuen entre ells els tres intèrprets.

Està escrita en un sol moviment, tot i que treballa la fragmentació formal: durant l'obra descobrim sonoritats i moments que, pràcticament sempre, apareixen sense repetir-se més, com si fossin estats únics. Aquests estats de vegades apareixen per sorpresa, de vegades són el resultat d'un procés més llarg, de vegades la resposta a un esdeveniment anterior.

L'obra està envoltada de sonoritats i harmonies nostàlgiques, distants, que creen atmosferes i estats de repòs o d'espera. Sovint el tractament de l'harmonia té tendències de reducció: els intervals es repeteixen, els acords tornen, tot i que sempre des d'un lloc diferent o amb una altra articulació. Aquests colors com d'hivern, de recolliment, es transformen sense avisar en textures brillants, de colors més vius. Aquesta espera pot donar resultats que no sempre podíem preveure.

He buscat en aquesta obra aquell estat o sensació que tots en la vida coneixem, el d'observar de lluny una cosa amb anhel que arribi, en comptes d'anar-la a buscar ràpidament. Convida a deixar-se endur per un recorregut desconegut i gaudir dels espais pels quals ens porta.

Helena Cánovas

Obra comissionada pel Tempus Trio el 2024. Estrena mundial a l'Auditori " El Círculo" de Burgos l'Octobre de 2026.

GEM(S)TONE

Quan el Tempus Trio em va encarregar una nova obra, vaig sentir de seguida que era una oportunitat excepcional per homenatjar l'interès profund de la meva mare per les pedres precioses. Gemmòloga de professió, ella m'ha transmès una fascinació per les gemmes al llarg de tota la vida; jo, tot i estar familiaritzat amb aquest món, no tinc una formació teòrica ni científica formal. Per això, la meva aproximació ha estat totalment intuïtiva, guiada per les meves percepcions musicals i les connotacions simbòliques i esotèriques que aquestes pedres evoquen.

En *GEM(S)TONE*, la narrativa musical

s'estructura a partir de tres gemmes molt diferents, explorant no les seves propietats físiques, sinó la seva essència simbòlica i emotiva. Apareixen en aquest ordre: *Ònix*, protector fosc i místic; *Rubí*, símbol de noblesa i passió romàntica; i *Diamant*, llum fulgurant que irradia intensitat i brillantor. Els moviments flueixen sense pausa, construint un viatge que transita des del registre greu fins a l'hiper-agut; des de la manca de contorns fins a la definició més precisa; des de la quietud meditativa fins a explosions de focs artificials sonors. Aquesta progressió manifesta la musicalitat exquisida i la tècnica impecable del Tempus Trio.

Amb aquesta obra he volgut capturar no només el caràcter de cada gemma, sinó també la manera com aquestes essències es poden transformar en paisatges sonors, teixint un viatge musical harmònicament unificat dins la seva diversitat, com un collaret imaginari on una pedra d'ònix, un roví i un diamant es relacionen i dialoguen a través del temps i el so.

Marc Migó

Obra comissionada pel Tempus Trio el 2022. Estrena mundial a l'Auditori de la Fundación Juan March de Madrid el 5 de març de 2023.

Un simple aleteig...

La figura de la papallona –amb la seva lleugeresa, el seu aleteig àgil i viu, la seva varietat de colors– ha estat la font d'inspiració per la composició d'aquest trio per a violí, violoncel i piano. L'abundància d'harmònics naturals a la corda i un moviment d'oscil·lació entre dues notes en forma de *trèmolo* o *trino* impregnen tota l'obra, evocant aquest aleteig ingràvid i buscant una sonoritat de textura més clara, transparent, on preval el treball de l'aspecte tímbric.

El conegut proverbi oriental "el simple aleteig d'una papallona pot sentir-se a l'altra banda del món en forma d'un huracà" ha estat el punt de partida d'aquest trio que s'articula en tres moviments relativament breus. El primer, *Un simple aleteig...*, correspon a la presentació del proverbi; de caràcter més descriptiu, vol reflectir aquest inici innocent de l'aleteig de la papallona que, poc a poc, es va transformant fins al punt culminant amb la representació de la força i sentit circular d'un petit huracà. Aquest moviment serveix de porta per entrar en les dues "ressonàncies" posteriors.

La primera, *Ressonància I*, correspon

al sentiment de certa tristor serena, de disculpa, pel dolor que cadascú –i el món– pot causar o causa, sense voluntat i sense ser-ne conscient. Amb un tractament melòdic de l'oscil·lació entre dues notes i el sentit de cromatisme descendent vol ser el moviment més expressiu, reflexiu.

La segona, *Ressonància II*, correspon a la idea que tot està connectat, d'una certa consciència del ˝tot que tot ho connecta", que possibilita un fer/actuar més harmònic amb tot allò que ens envolta, i una identificació amb la papallona d'essència a essència. Vol ser un moviment menys discursiu, més contemplatiu, serè, a la recerca d'una major simplicitat. Està construït a partir d'un petit element rítmic, a forma de batec intern, latent al llarg del moviment, on els tres instruments s'uneixen en el motiu d'oscil·lació que aquí agafa un caràcter de certa innocència.

En la preparació dels materials per a la composició d'aquesta obra, s'ha partit de "troballes" de diversos compositors/es, tenint especialment present l'obra de Kaija Saariaho. La coincidència en el temps d'aquest treball amb el seu traspàs, i la meva admiració per la seva obra *Sept papillons,* han impulsat a escriure aquest trio en memòria seva, com a humil homenatge.

Un simple aleteig... està dedicat al Tempus Trio, tot agraint el seu interès, el treball minuciós, l'entusiasme i les estones compartides.

Miquel Oliu

Obra dedicada al Tempus Trio el 2023. Estrena mundial a l'Auditori de Sant Josep de Moià el 23 de novembre de 2024.

Trio Celebration

La composició d'aquest trio va ser un encàrrec del Tempus Trio per celebrar el seu cinquè aniversari com a conjunt de cambra. El fet que la petició vingués dels mateixos músics que l'havien d'estrenar va ser, naturalment, motiu de gran emoció i agraïment per a mi; a més, era el meu primer intent d'escriure una obra de cambra per a piano, violí i violoncel. Havent tocat en diverses ocasions amb els membres del grup i tenint una gran admiració pel seu art, la composició va ser totalment feta a mida per al seu lluïment en expressivitat i virtuosisme.

El trio es compon de quatre moviments, a imatge dels trios romàntics, amb una extensió considerable. Jo mateix com a pianista he tocat els trios més emblemàtics del repertori (Mozart, Beethoven, i especialment els dos de Schubert, Mendelssohn, Tchaikovsky, etc.) i és d'aquest període musical que he begut.

El primer moviment és una variant de la forma sonata. Té el subtítol de *Nits a Moià*, que és una vila catalana amb molta tradició musical i amb la qual tenim una vinculació especial. Tot i l'estructura musical, he intentat plasmar l'ambient nocturn, encara que hi ha episodis més romàntics, i d'altres més moguts i rítmics.

El segon moviment podria definir-se com un *Scherzo*, amb una part principal rítmica, amb canvis de compàs i alegre, que conté dos episodis molt diferents, un vals nostàlgic i un altre moment més misteriós i contemplatiu.

El tercer moviment és un *Adagio* força extens, on combino diferents temes amb una cèl·lula dodecafònica que comença al piano, i va essent recurrent. En un dels temes melòdics, prenc una fórmula d'acompanyament del moviment lent del segon trio de Schubert, a tall d'homenatge. Els desenvolupaments dels diferents temes conclouen en un final misteriós.

El quart i darrer moviment, l'he titulat *A tribute to Purcell* perquè a partir de la música de la seva coneguda *The cold song* (de la seva òpera *King Arthur*) exposo al piano el tema a nivell harmònic, i construeixo unes variacions lliures. Un vals i un galop final permeten mostrar el gran virtuosisme d'aquests músics extraordinaris que m'han volgut encarregar i interpretar l'obra.

Albert Guinovart

Obra comissionada pel Tempus Trio al 2025. Estrena mundial a l'Auditori de Terrassa el 9 de març del 2025.

Æternum is a gesture towards time; this name, which means "eternal" in Latin, reflects the essence of our project: the idea that music, although ephemeral at the moment of its creation, can continue to resonate far beyond its present.

Our debut recording brings together works by Helena Cánovas, Marc Migó, Miquel Oliu and Albert Guinovart, all composed and dedicated to the Tempus Trio. The diversity of their perspectives creates a vivid portrait of our contemporaneity.

With Æternum, we highlight the strength and relevance of today's music and express our conviction that contemporary creation can meaningfully dialogue with tradition, weaving a sonic thread that preserves its intensity and sensitivity. This project is also a gesture of gratitude to all who have trusted us and made these works come to life.

Tempus Trio

tanta llunyania no ha estat un error

November, night

(...)

Tonight, it is a night of rain.
We can cross it in two different brightnesses without light,
say, by touching the icy edge of a glass,
that so much distance has not been a mistake
if, secretly, it has tightened and unleashed every unreal desire.

Nights of Western Peace, Antonella Anedda, Translated to Catalan by Nora Albert. XVIII Jordi Domènech Prize for Poetry Translation, Ed. Jardins de Samarcanda #108. English translation by Tempus Trio from the Catalan version.

To look for the ray of light that emerges from among the clouds, to catch in flight the leaf that falls from the tree, to observe the movement of a pendulum, to sink one's foot into the sand and watch how the waves blur the footprint, to try to find a cricket that sings alone amid the bush. All these states are states of waiting, where 'doing nothing' plays a very important role, but also become states of exploring, where expectation or dreaming play a very important part.

Taking its title from a verse of *November, night* by Antonella Anedda in Nora Albert's translation, the work *tanta llunyania no ha estat un error* describes different situations in which the three performers look, wait, search for one another, touch, but perhaps never meet. The piece does not follow a single or clear narrative: it explores different moments focused on how the three performers interact with each other.

It is written in a single movement, though it works with formal fragmentation: throughout the piece we discover sounds and moments that, almost always, appear without repetition, as if they were unique states. These sometimes appear by surprise, sometimes as the result of a longer process, sometimes as the response to a previous event.

The work is surrounded by nostalgic, distant sonorities and harmonies that create atmospheres and states of rest or waiting. Often, the harmonic treatment tends toward reduction: intervals are repeated, chords return—though always from a different place or with a new articulation. These winter-like, introspective colours transform without warning into bright textures, with livelier hues. This waiting may lead to results we could not always foresee.

In this work I have sought that state or sensation that we all know in life: the feeling of watching something from afar, yearning for it to arrive, instead of rushing to seek it out. It invites us to let ourselves be carried along by an unknown journey and to enjoy the spaces through which it leads us.

Helena Cánovas

Commissioned by Tempus Trio in 2024.
World premiere at Auditorio "El Círculo" in Burgos in October 2026.

GEM(S)TONE

When the Tempus Trio commissioned me to write a new work, I immediately felt it was an exceptional opportunity to pay homage to my mother's deep interest in gemstones. A gemmologist by profession, she has passed on to me a lifelong fascination with gems; although I am familiar with that world, I have no formal theoretical or scientific training. Therefore, my approach has been entirely intuitive, guided by my musical perceptions and by the symbolic and esoteric connotations that these stones evoke.

In *GEM(S)TONE*, the musical narrative is structured around three very different gemstones, exploring not their physical properties, but their symbolic and emotional essence. They appear in this order: *Ònix*, a dark and mystical protector; *Rubí*, a symbol of nobility and romantic passion; and *Diamant*, a blazing light radiating intensity and brilliance. The movements flow without pause, building a journey that moves from the low register to the hyper-high; from lack of contour to sharp definition; from meditative stillness to explosions of sonic fireworks. This progression reveals the exquisite musicality and flawless technique of Tempus Trio.

With this work, I wished to capture not only the character of each gem but also the way in which these essences can be transformed into sonic landscapes, weaving a musically unified journey within their diversity–like an imaginary necklace where an onyx, a ruby, and a diamond relate to each other and dialogue through time and sound.

Marc Migó

Commissioned by Tempus Trio in 2022. World premiere at the Fundación Juan March Auditorium in Madrid on 5 March, 2023.

Un simple aleteig...

The figure of the butterfly –with its lightness, its agile and vivid fluttering, its variety of colours– has been the source of inspiration for this trio for violin, cello, and piano. The abundance of natural harmonics on the strings and a movement of oscillation between two notes in the form of *tremolo* or *trill* permeate the entire piece, evoking that weightless flutter and seeking a clearer, more transparent sonic texture, where timbral work prevails.

The well-known Eastern proverb 'the simple flutter of a butterfly's wings can be felt on the other side of the world as a hurricane' was the starting point for this trio, which unfolds in three relatively brief movements. The first, *Un simple aleteig...*, corresponds to the presentation of the proverb; more descriptive in character, it seeks to reflect that innocent beginning of the butterfly's flutter which, little by little, is being transformed until reaching its climax in the representation of the circular force and energy of a small hurricane. This movement serves as a gateway into the two following 'resonances'.

The first, *Ressonància I*, corresponds to

a feeling of serene sadness, of apology, for the pain that each of us –and the world– may cause, unintentionally and unconsciously. With a melodic treatment of oscillation between two notes and a sense of descending chromaticism, it aims to be the most expressive and reflective movement.

The second, *Ressonància II*, corresponds to the idea that everything is connected, to a certain awareness of 'the whole that connects all things', which makes possible a way of acting more harmoniously with all that surrounds us, and an identification with the butterfly from essence to essence. It seeks to be a less discursive, more contemplative, serene movement, in search of greater simplicity. It is built upon a small rhythmic element, in the form of an internal heartbeat, latent throughout the movement, where the three instruments unite in the oscillating motif, which here takes on a character of innocent simplicity.

In preparing the materials for this composition, I drew upon 'findings' from various composers, with special attention to the work of Kaija Saariaho. The coincidence of this work with her passing, and my admiration for her *Sept papillons*, inspired me to write this trio in her memory, as a humble tribute.

Un simple aleteig... is dedicated to Tempus Trio, with gratitude for their interest, meticulous work, enthusiasm, and shared moments.

Miquel Oliu

Dedicated to Tempus Trio in 2023. World premiere at the Sant Josep Auditorium in Moià on 23 November, 2024.

Trio Celebration

The composition of this trio was a commission from Tempus Trio to celebrate their fifth anniversary as a chamber ensemble. The fact that the request came from the very musicians who were to premiere it was, of course, a source of great emotion and gratitude for me; moreover, it was my first attempt at writing a chamber work for piano, violin, and cello. Having performed on several occasions with the members of the group and holding great admiration for their artistry, the composition was entirely tailor-made to highlight their expressiveness and virtuosity.

The trio consists of four movements, in the image of Romantic trios, with considerable scope. As a pianist myself, I have performed the most emblematic trios in the repertoire (Mozart, Beethoven, and especially the two by Schubert, as well as Mendelssohn, Tchaikovsky, etc.), and it is from this musical period that I have drawn inspiration.

The first movement is a variant of the sonata form. It bears the subtitle *Nits a Moià*, a Catalan town with a strong musical tradition to which we have a special connection. Despite its musical structure, I have tried to capture a nocturnal atmosphere, although there are also more romantic episodes, and others that are livelier and more rhythmic.

The second movement could be defined as a *Scherzo*, with a main rhythmic section, lively and full of meter changes, containing two very different episodes: a nostalgic waltz and another moment, which is more mysterious and contemplative.

The third movement is a fairly extended *Adagio*, where I combine different themes with a twelve-tone cell that begins in the piano and recurs throughout. In one of the melodic themes, I adopt an accompaniment pattern from the slow movement of Schubert's second trio, as a homage. The developments of the various themes lead to a mysterious conclusion.

The fourth and final movement is titled *A Tribute to Purcell* because, starting from the music of his well-known *The Cold Song* (from his opera *King Arthur*), I present the theme harmonically on the piano and build free variations around it. A waltz and a final gallop allow these extraordinary musicians to display their great virtuosity, having commissioned and performed the work.

Albert Guinovart

Commissioned by Tempus Trio in 2025. World premiere at the Terrassa Auditorium on 9 March, 2025.

ÆTERNUM

lbs CLASSICAL

Helena CÁNOVAS
[1] **tanta llunyania no ha estat un error** (2025) 9:09

Marc MIGÓ
GEM(S)TONE (2022)
[2] I. Ònix 3:40
[3] II. Rubí 4:34
[4] III. Diamant 3:04

Miquel OLIU
Un simple aleteig... (2023)
[5] I. Un simple aleteig 4:57
[6] II. Ressonància I 4:18
[7] III. Ressonància II 5:00

Albert GUINOVART
Trio Celebration (2025)
[8] I. Nits a Moià 10:16
[9] II. Presto 6:05
[10] III. Adagio 10:26
[11] IV. A tribute to Purcell 7:15

TEMPUS TRIO

Maria Tió, violin
Ferran Bardolet, violoncello
Ricard Rovirosa, piano

Booklet in Spanish, Catalan & English
Recording venue:
Auditorio Manuel de Falla,
Granada 6-8 April 2025
Music Producer: Paco Moya
Sound engineer: Cheluis Salmerón
Mixing & Mastering: Iberia Studio
Photographer: Michal Novak
Executive Producer: Gloria Medina
Acknowledgments: Nona Arola,
Pep Gorgori and Cibrán Sierra

© 2025 Copyright: IBS Artist
Veleta, 20 · 18140 - La Zubia
(Granada - Spain)
info@ibsclassical.com

N°Cat: IBS222025 · DL GR 1669-2025

CD total time 69:08

THE INTERNATIONAL SOCIETY OF
MOZARTEUM UNIVERSITY SALZBURG

COMPACT disc DIGITAL AUDIO

DDD